

[Nørskov.]

Lettelse for mange Landmænd, som i disse vanskelige Tider kæmper en haard Kamp for at bevare Hjem og Arne.

Erik Eriksen: Der er i Aar indført en ny Husorden i denne Bygning, den kaldes vist for et Sikkerhedssystem — hvis jeg husker rigtigt. Jeg er ikke klar over, hvem der har Æren for Indførelsen af dette System, men jeg billiger naturligvis i høj Grad den Tanke, at der skal være Orden og Arbejdsro paa Rigsdagen. Paa den anden Side skal man passe paa ikke at gaa saa vidt, at man kommer til at appellere til Smilet, og jeg synes, at nogle af de Foranstaltninger, der er indført, afgjort gaar i den Retning. Jeg maa tilstaa, jeg har gjort den Erfaring, at let at faa Sæde her i Tinget er det ikke, men forleden Dag blev jeg klar over, at det nu er næsten lige saa vanskeligt at faa Sæde i Tilhørerlogen. Det maa indrømmes, at her er et Omraade, hvor man for Alvor har opgivet „Hvad kan det nytte“-Tanken. Der er ingen Tvivl om, at man smilte Landet over, da man i Bladene læste om Rigsdagens Aabning: Bygningen spækket med Politi og Politichefer — og saa naaede alligevel en tidligere Fredsforstyrrer baade ind og op. Der er mange Maader, hvorpaa man kan blive en berømt Mand her i Landet.

Der maa, synes jeg, kunne skabes en mere simpel Ordning for mange Ting i denne Husorden. Lad Vagtmesteren og hans Personale nede ved Indgangen faa større Myndighed, saaledes at i alt Fald Medlemmerne fritages for alt for mange Petitesser, og dermed kvitterer vi noget af det komiske Anstrøg, der er kommet til at hvile over hele denne Sag, som i Virkeligheden er en ren Bagatel.

Maa jeg derefter omtale en anden Sag. Der gøres jo nu og med Rette meget mere for vore værnepligtige, end Tilfældet tidligere har været. Alligevel er det saadan, at en uforholdsmæssig stor Byrde lægges paa dem, der er saa uheldige ikke at trække Frinummer i „Lotteriet“. Økonomisk set er det et meget stort Plus at trække dette Frinummer og da i ganske særlig Grad i en Tid, hvor Arbejdsløsheden er katastrofalt stor, og hvor mange derfor frygter Konsekvensen af at maatte forlade en Stilling eller en Arbejdsplads og se den optaget af en anden, naar Hjemsendelsen finder Sted. At her er noget, der burde rettes paa den ene eller den anden Maade, er de fleste formentlig enige om.

Det er imidlertid et langt mindre Punkt, jeg vil fremdrage. Det drejer sig om de

menige Soldaters Rejse med Jernbane. Jeg bor lige ud til Odense-Svendborg Landevejen, og det har mange Gange ærgret mig at se værnepligtige sent Lørdag Aften komme asende paa Cykel en 6—8 Mil for at være hjemme nogle faa Timer om Søndagen, inden de igen skal stille i Garnisonen Søndag Aften, og det samme møder jo en overalt i Landet. De fleste Bilister har antagelig mange Gange prøvet at blive raabt an og bedt om Kørelighed af en af disse Soldater. Og imedens kører Togene i den lokale Trafik helt eller halvt tomme. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at Værnepligtens Fordeling efter vore Forhold aldrig kan blive helt retfærdig, men et vist Hensyn, en vis Paaskønnelse kan man dog nok vise. Der er andre Kategorier af unge, hvem man saa sandelig tager med Fløjlshandsker paa og viser alle mulige Hensyn. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke kan træffes en Ordning, hvorved de værnepligtige faar Adgang til at rejse gratis med Banen, ogsaa naar det drejer sig om den saakaldte Lørdag—Søndag-Orlov. Det er dog Staten, disse unge tjener, og det er i det store og hele Statens Baner, det vil dreje sig om, saa nogen stor Rolle økonomisk set kan det jo ikke komme til at spille.

Det er ikke meget, man paa dette Tidspunkt ved om denne Rigsdagsamling. Vi ved, at det er den sidste før Valget; det er næsten det eneste. Statsministerens Aabningstale sagde i Virkeligheden meget lidt, og det Indtryk fæstner sig uvilkaarligt, at den nuværende Regeringskoalition ikke længere repræsenterer et handledygtigt Demokrati. Nye Tanker eller Spejden efter nye Veje er der ikke ringeste Antydning af. Ud over Forfatningsforslaget — og her er jo en Del af det ene Oppositionsparti med — er der ikke noget nyt Initiativ at bemærke. Derfor maa den Slutning uvilkaarligt drages af Samarbejdet, at Regeringskoalitionen er af en saadan Karakter, at man indstiller sig paa kun at administrere det hidtil opnaaede.

Men samtidig er Ordet „fordomsfri“ — fordomsfri Drøftelse af forskellige Ting i Udvalg eller i Kommissioner — ført meget stærkt frem i forreste Linie. Spørgsmaalet er saa, om dette „fordomsfri“ dækker over en Realitet. Følger man den politiske Udvikling, som er saa aabenbar hos Socialdemokratiets Formand, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, fristes man til at tro, at der maaske kan være noget om det. Vi kender jo det ærede Medlem fra før i Tiden